

NADGRODZIĆ (7) *vb pf*

a oraz o jasne.

inf nadgrodzić (2). ◇ *fut 3 sg* nadgrodzi (1). ◇ *praet 3 sg m* nadgrodził (1). ◇ *pass inf* nadgrodzić się (1). ◇ *fut 3 sg* nadgrodzi się (1). ◇ *praet 3 sg n* nadgrodziło się (1).

Dopełnienie sprawcy przy pass: nadgrodzić się od kogo (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w..

Wyrównać, powetować szkodę (7): Kto lie Pánu poruczy/ á s fercá wiernego/ Wfzytko ftale porucza fwiętey woley iego. Chybá gdy iáko Iopá Pan chce kuśić kogo/ Lecz lie potym fowito nadgrodzi od niego. *RejWiz* 150v; Iefzczé to nie wielka winność/ gdy kto vkrádnie. Bo to czynić może/ áby lie od głodu ráutował: á gdy go poimáią/ fiedmioráko nádgrodzi. *PowodPr* 79.

nadgrodzić z czego (1): sełfcz grzywien sprozba kazal yemu powrocicz y nadgrodzić zmayąthnofczy fwoyey *LibMal* 1547/131v.

nadgrodzić komu (1): iż ták fobie tufzę/ że mi lie to nádgrodzić będzie mogło/ czego mi teraz niedoftáwáło *CzechRozm* 10v.

nadgrodzić czym (1): Tákże też ktorzykolwiek tę prawdę przyęli/ dla niey wiele prześládowania cierpieli/ wdzięczno im to było/ ftokróć fię rádością wieczną nádgrodziło. *ArtKanc* K19.

Zwroty: »dług [komu] nadgrodzić« (1): kto fię tego bliškować będzie chcial tedy i dług i wydatek wżitek według rozeznania prawnego, będzie powinięñ iemu nadgrodzić *ZapKościer* 1580/5v.

»wydatek [komu] nadgrodzić« (1): *ZapKościer* 1580/5v cf »dług nadgrodzić«.

W przen [co czym] (1):

Szereg: »naprawić i nadgrodzić« (1): [*król to*] wielkim rozłaniem krwi nieprzyacielfkicy nápráwił: y ón [...] żáłoŃny vpadek Króla ták mężnégo niezliczonémi gromádámi głów tureckich nádgrodził. *OrzJan* 120.

Formacje współrdzenne cf GRODZIĆ.

Cf NADGRODZENIE